

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚŚ. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Pamiętamy!

Codzienna pogoń i pośpiech sprawiają, że coraz bardziej i częściej zastanawiamy się czy czegoś, o czymś nie zapomnieliśmy. Począwszy od zakupów w sklepach, poprzez te konieczne dla utrzymania gospodarstwa, pamięć o urodzinach i imieninach najbliższych i przyjaciół, itd., itd., pilnujemy się, aby nie zapomnieć. Po wakacjach, podczas których – ufam – nie zapomnieliśmy o codziennej modlitwie i niedzielnej i świątecznej Mszy św., czyli o służbie Bożej, poprzez którą oddajemy cześć i wdzięczność naszemu Stwórcy i Odkupicielowi i pełni ufności pokornie prosimy o Jego łaskę, warto odświeżyć pamięć o tym co istotne, najistotniejsze!

PAMIĘTAMY, że jesteśmy dziećmi Bożymi, których życie ma sens i wartość jedynie poprzez komunie, czyli łączność i życie z Panem.

PAMIĘTAMY, że nie żyjemy na świecie sami. Wokół nas żyją nasi bliźni, którym winniśmy chrześcijańską, braterską miłość wyrażaną w życzliwości, pomocy,

szacunku, dobrym słowie i w wielu, wielu dobrych gestach, słowach i czynach.

PAMIĘTAMY, że będąc rodzicami, dziadkami, kapłanami, siostrami zakonnymi przyjęliśmy na siebie piękne zadanie – powołanie, aby młode pokolenie prowadzić do Pana Boga, uczyć miłości do Niego i świętej Wiary.

PAMIĘTAMY, że mamy naszą ziemską Ojczyznę – Polskę, która jest naszą Matką i której winniśmy miłość. Rozpoczęty miesiąc wrzesień, nazywany miesiącem *pamięci narodowej*, skłania nasze serca do wdzięczności wobec wszystkich, którzy oddali swe życie w obronie i za niepodległość Ojczyzny – w tym roku przypada 75 rocznica wybuchu II wojny światowej, napaści Niemiec (1 IX) i Związku Radzieckiego (17 IX) na nasz Kraj.

PAMIĘTAMY, patrząc na niepokojący wojenny konflikt na Ukrainie, że każdy z nas codziennie troszczy się o pokój w Ojczyźnie i na całym świecie. Będzie on możliwy, jeśli zadbamy o pokój w naszych sercach przez życie zgodne z dobrze uformowanym sumieniem i o pokój w naszych rodzinach i w społeczności, w której żyjemy.

Moglibyśmy jeszcze wiele, wiele sobie przypominać o czym mamy PAMIĘTAĆ.

Każdy z nas ma jeszcze swoje osobiste ważne sprawy. Wkroczyliśmy w dobry czas, aby sobie je przypomnieć.

Życząc naszym dzieciom i młodzieży, aby u progu nowego roku szkolnego pamiętali i nigdy nie zapomnieli, że nauka szkolna i katechetyczna jest koniecznym warunkiem, by uformować w sobie dobrego Polaka i Katolika.

Ks. Marcin Staniszewski
Proboszcz

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Ogólna: Aby Niepełnosprawni umysłowo otaczani byli miłością i pomocą, których potrzebują, by godnie żyć.

Misyjna: Aby chrześcijanie natchnieni słowem Bożym angażowali się w służbę ubogim i cierpiącym.

LITURGIA DZIEŃ 14.WRZEŚNIA OKREŚLA MIANEM ŚWIĘTA PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO. Celem tego święta jest podkreślenie tajemnicy Krzyża, „na którym zawisło Zbawienie świata”. Nabożeństwo do Krzyża Świętego sięga początków chrześcijaństwa. W liturgii jest obecne od IV w. Obchodzone jest przez katolików i przez prawosławnych. W Rzymie zaznacza się szczególnie w uroczystej procesji Bazyliki Matki Bożej Większej do Bazyliki św. Jana na Lateranie.

LITURGIA SŁOWA

07IX- XXIII Niedziela Zwykła, Ez33,7-9;Ps95;Rz13,8-10;Mt18,15-20 Jeżeli dwaj spośród was zgodnie o coś proszą, otrzymają wszystko od mojego Ojca.

08IX- poniedziałek, Narodzenie NMP, święto, Mi5,1-4a(Rz8,28-30);Ps13Mt1,1-16.18-23

12IX- piątek, Najświętszego Imienia Maryi, 1Kor9,16-19,22-27;Ps84;Łk6,39-42

14IX- Niedziela, Podwyższenie Krzyża Świętego, święto, Lb21,4b-9;Ps78;Flp2,6-11;J3,13-17 Jest konieczne wywyższenie Syna Człowieczego, aby każdy, kto w niego wierzy, miał życie wieczne.

15IX- Najświętszej Maryi Panny Bolesnej, wspomnienie, Hbr5,7-9;Ps31,J19,25-27

18IX- czwartek, św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski, święto, Mdr4,7-15(1J2,12-17)Ps148;Łk2,41-52

21IX- XXV Niedziela Zwykła, Dzień Środków Społecznego Przekazu, Iz55,6-9;Ps145;Flp1,20c-24.27a;Mt20,1-16a Tak ostatni będą pierwszymi a pierwsi ostatnimi.

28IX- XXVI Niedziela Zwykła, Ez18,25-28;Ps25;Flp2,1-11;Mt21,28-32 Uwierzyli Mu zaś celnicy i nierządnicze.

29IX- poniedziałek, Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała, święto, Dn7,9-10.13-14(Ap12,7-12a)Ps138;J1,47-51

SŁOWO NA NIEDZIELE

07IX- 23 Niedziela Zwykła,Mt18,15-20 Warunkiem, aby być wysłuchanym przez Boga jest nie tylko sama modlitwa, ale także zgoda pomiędzy tymi, którzy do tej modlitwy stają. Chrześcijaństwo opiera się na komunii osób. O wiele łatwiej jest dojść do nieba w towarzystwie dwóch czy trzech nawróconych grzeszników niż zupełnie samemu. Jezus zachęca nas abyśmy pomagali naszym braciom i siostram w odkrywaniu drogi do Niego. Chce jednak, abyśmy czynili to z wielkim wyczuciem, delikatnością i w duchu

miłości. Upokarzanie innych i ich piętnowanie nawet w imię prawdy nie jest postawą chrześcijańską. Gdy chcemy odnaleźć na ziemi miejsce gdzie na pewno Bóg przebywa, poszukajmy ludzi, którzy w imię Jezusa zbierają się na modlitwę. Może nie są oni jeszcze doskonali, ale noszą w sobie pragnienie Boga i są otwarci na miłość, która przebacza.

14IX- Niedziela, Podwyższenie Krzyża Świętego,J3,13-17 Jezus umierając na krzyżu, wypełnił wolę swojego Ojca, która polegała na odkupieniu ludzkości. Było to zadanie trudne, wymagające zaparcia się samego siebie i przyjęcia niesprawiedliwego wyroku, skazującego na śmierć. Jezus modlił się w Ogrodzie Oliwnym, prosząc Ojca, aby dał Mu siłę potrzebną do wypełnienia tej szczególnej misji. Bardzo często stajemy w naszym życiu przed zadaniami, które wydają się niezwykle trudne, a często wręcz niemożliwe do wykonania. Bywa, że realizując je, spotyka nas ból i cierpienie. Kobieta, która ma urodzić dziecko wie, że będzie musiała przejść przez bóle rodzenia po to, aby wydać je na świat. Chrześcijańska dojrzałość to gotowość do poświęcenia się w imię miłości. Wpatrując się w Chrystusa i biorąc od Niego siłę jesteśmy w stanie udźwignąć nawet największy krzyż.

21IX- XXV Niedziela Zwykła,Mt20,1-16a Miłosierdzie Boże przerasta nasze ludzkie wyobrażenia. Czasem wydaje się nam, że Bóg powinien kogoś ukarać albo nagrodzić. Żądamy nawet, aby stało się to w określonym czasie. Chcielibyśmy dyktować Bogu nasze warunki, bo wydaje się nam, że wiemy, czym jest sprawiedliwość. Boża logika jest jednak zupełnie inna. Dowodzi tego śmierć Syna Bożego- Jezusa Chrystusa. Niewinny oddał swoje życie za grzechy ludzi. Gdzie w tym

jest sprawiedliwość? Tylko kochający Bóg mógł dokonać czegoś tak wielkiego i niepodlegającego ludzkim sposobom myślenia. Nasza modlitwa powinna być dziękczynieniem za Jego wielką dobroć. Módlmy się też za grzeszników. Nie prosimy jednak o karę dla nich, ale o ich nawrócenie. Wypraszajmy u miłosiernego Boga cud przemiany ludzkich serc, aby doświadczyły Bożej miłości.

28IX- XXVI Niedziela Zwykła Mt21,28-32 Jak to jest możliwe, że celnicy i nierządnicze wyprzedzili w drodze do królestwa Bożego ludzi powszechnie szanowanych i uważanych za duchowe autorytety? Stało się tak dlatego, że celnicy i nierządnicze bezgranicznie uwierzyli w miłosierdzie Boże oraz zdecydowanie odrzucili dotychczasowy styl życia. Bywa, że otrzymujemy od Boga wyraźne znaki dotyczące naszego życia. Bóg wyciąga do nas swoje ojcowskie dłonie, ale my ich nie zauważamy, bo mamy inne ich wyobrażenie. Za wszelką cenę chcemy chodzić naszymi drogami, a nie tymi, które proponuje nam Bóg. Pożera nas ambicja i pycha. A Bóg do ostatniej chwili naszego ziemskiego życia daje nam szansę i czeka na nasze nawrócenie. Syn, który jest początkowo krnąbrny, w odpowiednim momencie idzie po rozum do głowy i wykonuje polecenie ojca. Również i my możemy zawsze zawrócić. Trzeba tylko stanąć przed sobą w pokorze.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II Cd. ZNACZENIE PIERWOTNEJ SAMOTNOŚCI. Problem samotności ukazuje się tylko w kontekście drugiego opowiadania o stworzeniu człowieka. Pierwsze opowiadanie nie zna tego problemu. Tam człowiek zostaje stworzony od razu

jako „mężczyzna i niewiasta”. („Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz...stworzył mężczyznę i niewiastę” Rdz1,27). Drugie opowiadanie, które jak już wspomnieliśmy mówi najpierw o stworzeniu człowieka a dopiero potem o stworzeniu kobiety, „z żebra” mężczyzny, skupia naszą uwagę na fakcie, że „człowiek jest sam” i to ukazuje się jako podstawowy problem antropologiczny, bardziej pierwotny w pewnym sensie od problemu podstawowego przez fakt, że ten człowiek jest mężczyzną i niewiastą. Ten problem jest bardziej pierwotny nie tyle w sensie chronologicznym ile w sensie egzystencjalnym. Jest on pierwszym „ze swej natury”. Takim okaże się także problem samotności człowieka z punktu widzenia teologii ciała, jeżeli uda się nam przeprowadzić pogłębioną analizę drugiego opowiadania o stworzeniu w Rdz2. Stwierdzenie Boga Jahwe- „ Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam” ukazuje się nie tylko w bezpośrednim kontekście decyzji stworzenia kobiety („uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc”), lecz także w szerszym kontekście motywów i okoliczności, które głębiej wyjaśniają sens pierwotnej samotności człowieka. Tekst jahwistyczny łączy przede wszystkim człowieka z potrzebą „uprawiania ziemi” i to odpowiadałoby w pierwszym opowiadaniu, powołaniu do tego, aby czynić sobie ziemię poddaną. Następnie drugie opowiadanie o stworzeniu mówi o umieszczeniu człowieka w „ogrodzie Eden” i w ten sposób wprowadza nas w stan jego pierwotnej szczęśliwości. Aż do tej chwili człowiek jest przedmiotem stwórczego działania Boga- Jahwe, który jednocześnie jako prawodawca, ustala warunki pierwszego przymierza z człowiekiem. Już przez to zostaje podkreślona podmiotowość człowieka. Znajduje ona dalszy wyraz, kiedy

„ulepiwszy z gliny wszelkie zwierzęta lądowe i wszelkie ptaki powietrzne, Pan Bóg przyprowadził je do mężczyzny(człowieka), aby przekonać się, jaką on da im nazwę”. Tak więc pierwsze znaczenie pierwotnej samotności człowieka zostaje określone na podstawie swoistego testu lub egzaminu, który człowiek zdaje przed Bogiem(i w pewien sposób także przed samym sobą). Za pomocą tego testu człowiek uświadamia sobie swoją wyższość, czyli że nie może być zrównany z żadnym innym rodzajem istot żyjących na ziemi. Rzeczywiście, jak mówi tekst „każde jednak zwierzę, które określał mężczyzna, otrzymało nazwę <istota żywa> I tak mężczyzna dał nazwę wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc potrzebna dla mężczyzny”(Rdz2,19). Cała ta część tekstu jest przygotowaniem do opowiadania o stworzeniu kobiety. Jednakże posiada ona głębokie znaczenie także niezależnie od tego stworzenia. Oto człowiek stworzony znajduje się od pierwszej chwili swojego istnienia wobec Boga jakby w poszukiwaniu swojej istoty; można by powiedzieć w poszukiwaniu określenia siebie samego. Człowiek współczesny powiedziałby w poszukiwaniu swojej tożsamości. Stwierdzenie, że człowiek jest sam wśród świata widzialnego, a w szczególności wśród istot żyjących ma w tym poszukiwaniu znaczenie negatywne, jako że wyraża to, czym on nie jest. Niemniej stwierdzenie, że nie może się utożsamiać istotowo ze światem widzialnym innych istot żyjących ma jednocześnie aspekt pozytywny w odniesieniu do tego pierwotnego poszukiwania, chociaż to stwierdzenie nie jest jeszcze określeniem całkowitym, stanowi jednakże jeden z jego elementów. Jeśli przyjmiemy tradycję arystotelesową w logice i w antropologii, należałoby określić ten element jako „rodzaj najbliższy”. Tekst jahwistyczny pozwala nam jednakże odkryć także dalsze elementy w tym przedziwnym urywku, w którym człowiek znajduje się sam wobec Boga nade wszystko po to, aby przez pierwsze samookreślenie wyrazić

poznanie siebie samego jako pierwotny i podstawowy przejaw człowieczeństwa. Poznanie samego siebie idzie w parze z poznaniem świata, wszystkich stworzeń widzialnych, wszystkich istot żyjących, którym człowiek dał nazwę, aby stwierdzić wobec nich swoją odmienność. Tak więc świadomość odsłania człowieka jako tego, który posiada zdolność poznawczą w odniesieniu do świata widzialnego. Przez to poznanie, które wyprowadza go w pewien sposób na zewnątrz własnej istoty, Jest on nie tylko istotowo i podmiotowo sam. W rzeczywistości samotność oznacza także podmiotowość człowieka, która tworzy się przez poznanie siebie. Człowiek jest „sam”, ponieważ jest „różny” od świata widzialnego, od świata istot żyjących. Analizując tekst Księgi Rodzaju, jesteśmy świadkami jak człowiek „odróżnia się” wobec Boga – Jahwe od całego świata istot żyjących przez pierwotny akt poznania siebie i jak przez to ujawnia się sobie samemu i równocześnie potwierdza się w świecie widzialnym jako „osoba”. Ów zwięzły zarysowany w Rdz2,19 proces poszukiwania własnej definicji prowadzi nie tylko do wskazania, w nawiązaniu do tradycji arystotelesowskiej rodzaju najbliższego, co zostało wyrażone w słowach- „dał nazwy”, któremu odpowiada różnica gatunkowa- według definicji Arystotelesa jest nią *nous zoon noetikón*, ten proces prowadzi także do pierwszego zarysowania istoty ludzkiej jako osoby z właściwą jej podmiotowością.

MÓWIĄ WIELCY Musimy walczyć aż do śmierci, bo pycha umrze dopiero trzy godziny po nas /bł. Jakub Alberione/.

UŚMIECHNIJ SIĘ

Proboszcz rozmawia z gospodynią: - Dziś mówiłem w kazaniu o bogactwie i biedzie. Powiedziałem bardzo wyraźnie, że bogaci powinni zawsze pomagać biednym. – I zdołał ksiądz przekonać swoich wiernych? – Tylko biednych...

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archaniola
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą Św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 17.00

- **DO NAJŚW. SERCA P.
JEZUSA, MSZA ŚW. Z
MODLITWĄ O
UZDROWIENIE I
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
LOURDESKE**
p-szy piątek godz. 17.00

- **PIERWSZYCH SOBÓT
MIESIĄCA**
p-sza sobota godz. 6.30

- **KU CZCI BŁ. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWII**
16 dzień m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy Św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

SŁOWO OJCA ŚW. FRANCISZKA Jezus cię wzywa, abyś był uczniem wyruszającym na misję!
Co mówi nam Pan dzisiaj, w świetle usłyszanego Słowa Bożego? Trzy słowa, idźcie bez obawy, bez lęku, aby służyć... Wiara jest płomieniem, który staje się tym żywszy, im bardziej się ją dzieli i przekazuje, aby wszyscy mogli poznać, umiłować i wyznawać Jezusa Chrystusa, który jest Panem życia i historii. Jednakże uważajcie! Jezus nie powiedział, jeśli chcecie, jeśli macie czas, ale „idźcie i nauczajcie wszystkie narody”. Dzielenie się doświadczeniem wiary, dawanie świadectwa wiary, głoszenie Ewangelii jest nakazem, który Pan powierzył całemu Kościołowi, także tobie. Jest to nakaz, który nie wynika z woli panowania, czy władzy, ale z siły miłości, z faktu, że Jezus jako pierwszy przyszedł między nas i dał nam nie coś z siebie, lecz całego siebie, dał swoje życie, aby nas zbawić i ukazać nam miłość i miłosierdzie Boga. Jezus nie traktuje nas jak niewolników, ale jako ludzi wolnych, jako przyjaciół, braci. Nie tylko nas posyła, ale nam towarzyszy, zawsze jest przy nas w tej misji miłości. Gdzie nas Jezus posyła? Nie ma granic, nie ma ograniczeń, wysyła nas do wszystkich, a nie tylko do niektórych. Nie tylko do tych, którzy wydają się najbliżsi, bardziej otwarci, bardziej przyjaźni. Jest dla każdego. Nie lękajcie się iść i nieść Chrystusa w każde środowisko aż do peryferii egzystencjonalnych, nawet do tego, który wydaje się najbardziej oddalony, najbardziej obojętny. Pan poszukuje wszystkich, pragnie, aby wszyscy odczuli ciepło Jego miłosierdzia i Jego miłości. Świat potrzebuje Chrystusa! Św. Paweł mówi: „Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii” (1Kor9,16). Teraz to głoszenie jest powierzone również wam, aby zabrzmiało z nową siłą. Niektórzy mogą pomyśleć „nie mam specjalnego przygotowania, jak mogę iść i głosić Ewangelię?”. Drogi przyjacielu, twój lęk nie różni się zbyt od lęku Jeremiasza, podobnie jak wy człowieka młodego, gdy został powołany przez Boga, aby stać się prorokiem. Dopiero co słuchaliśmy jego słów „ach Panie, przecież nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem”. Bóg mówi również wam, to, co powiedział Jeremiaszowi: „Nie lękaj się ich, bo jestem z tobą, aby cię ochronić” (Jer1,6.8). Nie lękajcie się!

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA
LITURGICZNA
2. SCHOLA
PARAFIALNA
3. ODNOWA W
DUCHU ŚWIĘTYM
- w każdą środę o g.
18.00
4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE
JEZUSA”
- w każdy piątek o g.
19.00
5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA
z Lubawy, Tuszewa i
Fijewa - w każdy
pierwszy wtorek m-ca po
Mszy św. wieczornej z
Mortąg - w każdy ostatni
czwartek m-ca o godz.
16.30

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ: CHRYZTY

Barbara Malinowska 26 VII, Jakub Kowalewski 2 VIII, Wojciech Witan 2 VIII, Franciszek Łukasiak 9 VIII, Oskar Szafran 15 VIII, Wojciech Witkowski 16 VIII, Wiktoria Nowik 22 VIII, Alicja Tetmer 22 VIII, Karol Kowalczyk 30 VIII, Ewelina Kościńska 30 VIII, Jan Truszczyński 30 VIII
odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz. 17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego, Bierzmowanie- 28 maja.

ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele
Dawid Siemiński i Angelina Anna Zabłotna 5 VII
Piotr Sierżputowski i Ewa Emilia Szynaka 12 VII
Łukasz Kwiatkowski i Kamila Agata Stawicka 12 VII
Mateusz Truszczyński i Katarzyna Kołakowska 19 VII
Grzegorz Strzelecki i Martyna Cieczko 15 VIII
Maciej Flaszyński i Aleksandra Psiuk 23 VIII
Karol Damian Hoffman i Anna Majewska 23 VIII
Damian Paweł Świniarski i Natalia Karolina Rucińska 23 VIII
Paweł Łazarewicz i Gabriela Licznarska 30 VIII

POGRZEBY

Roman Czerepiński 12 VII (+ 9 VII), Aleksander Banacki 22 VII (+21 VII),
Konstanty Piersa 29 VII (+ 26 VII), Kazimierz Zieliński 21 VIII (+10 VIII) Dobry
Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

**Za złożone
dobrowolne ofiary:**

BÓG ZAPŁAĆ!